

Suomen Rauhanliiton Helsingissä 20—21 p. syysk. 1924 pidetyn kolmannen vuosikokouksen päätöksen mukaan Liiton keskushallitus kääntyy yleisön puoleen seuraavalla lausunnolla:

Kansamme sisäisen sårkuneisuuden syyt ja niiden poistaminen.

Ihmiskunta kaipaa rauhaa ja tarvitsee rauhaa pelastuaksensa nykyisestä henkisestä ja aineellisesta hädästään.

Tätä rauhaa on estämässä ihmishuonteeseen pesiytynyt itsekkäisyyden, epäluulon ja vihan henki, joka aiheuttaa riidat ja sodat sekä yksityisten että kansanluokkien ja kansakuntien välillä.

Tämä itsekkäisyyden ja vihan henki on niin voimakas, että sen voittaminen voi toteutua yksin rakkauden hengen valtauspääsyn kautta. Ja sen rakkauden hengen tulee voittaakseen olla ehdoton, samassa mielessä, kuin Jeesuksen maailmaan tuoma rakkauden henki on ehdoton.

Rauha käy mahdolliseksi siis siten, että rakkauden mielessä taistellaan yhteiskunnallisia ja valtiollisia epäkohtia ja sotaa vastaan kaikissa niiden eri muodoissa, olkoot sitten kysymyksessä kansojen, ihmisrotujen, yhteiskuntaluokkien, puolueiden tai yksityisten väliset suhteet.

Sodan sijalle on asetettava rauhan keinot, oikeus ja vanhurskaus, avomielisyys, luottamus ja rakkaus, sovinto- ja välityskeinot.

Kaikkialla maailmassa jo etsitään rauhaa, sovintoa ja mielen eheyttämistä niin yhteiskunnallisella kuin valtiollisellakin alalla. Suomessakin ovat mielet kääntymässä sitä etsimään. Saatavuttavissa on se vain siten, että rauhan ja kansan eheyttämisen tiellä olevat esteet poistetaan.

Mitkä ovat silmiinpistävimmät esteet kansamme sisäisen eheytyksen ja yhteiskunnallisen rauhan tiellä?

Esteenä on ensinnäkin itsekkäisyyden ja voitonhimon henki sekä rakkauden ja arvonnannon, luottamuksen ja hyvän tahdon puute kummallakin puolen yhteiskunnallista juopaa. Tätä juopaa ei saada täytetyksi, ennenkuin itsekkäisyyden valtaa vastaan on ryhdytty voimakkaaseen taisteluun. Itsetietoisesti ja todella on tehtävä työtä köyhyyden ja kurjuuden poistamiseksi.

Esteenä on toiseksi luokkahengen väkivaltakeinot. Näiden merkkienä ovat aseelliset puoluejärjestöt. Sekä suojeluskunnat että työväen aseistamisajatus ovat kansamme eheytyksen tiellä. Kaikista selittelyistä huolimatta pidetään sellaisten olemassaoloa uhkana toisen yhteiskuntaluokan taholta toista vastaan.

Samoin myöskin vuosittain uudistuvat kansalaissotamme muistojuhlien vietot vain repivät auki mahdollisesti jo arpeutuneita haavoja. Ne ovat niinollen ristiriidassa rauhan aatteen kanssa. Sentähden on tehtävä työtä niiden poistamiseksi.

Näiden poistamista vaikeuttaa sama ajatustapa, joka on ollut ja yhä on esteenä kansainväliselle rauhalle. Toisen puolen varustelu aiheuttaa toisenkin varustelun ja näiden välillä on alituinen vuorovaikutus. Tähän on siis pelko ja epäluulo varsinaisena sielutieteellisenä syynä ja taas seurauksena siitä. Olisi päästävä irti epäluulon ja pelon orjuudesta, jotta aseelliset puoluejärjestöt saataisiin pois. Olisi saatava hyvän tahdon ja anteeksiantamuksen merkit näkyviin kummallakin puolen.

Tämä on kasvatusasia. On kasvatuksen kautta saatava rauhan henki leviämään kaikkiin kansankerroksiin. On saatava kasvatetuksi se mieli, että rauhan ja sovun päämäärään on pyrittävä rauhan ja sovun tietä, ja sentähden epäsovun syyt poistettava. Kun itsekkäisyys ja viha saadaan poistumaan mielistä, uskaltavat kaikki aseensa riisua. Moraalinen aseistariisuminen on rauhantien ensi askel. Siveellinen rauhan ilmapiiri on luotava.

Mikä on siis rauhan ystävään tehtävä kansamme eheyttämiseksi?

Tärkein tehtävä on työskentely rauhan ilmapiiriin aikaansaamiseksi kansanluokkien kesken oikeuden, totuuden ja rakkauden, molemminpuolisen hyvän tahdon ja ymmärryksen mielessä.

Tämän rinnalla on käyvä työ kurjuuden ja köyhyyden poistamiseksi kansamme henkisessä ja aineellisessa elämässä, taloudellisesti heikommassa asemassa olevien yhteiskuntaluokkien oikeuksien ja etujen korjaamiseksi.

Ja sitten työskentely suoraisten aseellisten luokkajärjestöjen poistamiseksi.

Helsingissä, 10 p:nä marrask. 1924.

Suomen Rauhanliiton Keskushallituksen puolesta:

Felix Iversen.

Fil. toht., liiton varapuheenj.

Toini Iversen.

Rouva.

Aarne Roering.

Kamreeri.

Aarne Selinheimo.

Insinööri.

Sirkka Selinheimo.

Rouva.

U. Wegelius.

Lääninrovasti.

Selma Anttila.

Kirjailija, liiton siht.

suomen Kansallisen Eläin-
 gäsi 20-21 p. syysk. 1921 pidi
 17:n kokouksen vuositkokouksen
 päätöksen mukaan Eläin kes-
 seallisen laajaväy väkoon puo-
 lisen seuranalla lausuntoja.

Kokousmy eläin eläinmyydyden suut ja niiden polistaminen.

Eläinmyydyden laajaa runaa ja
 laajaa runaa polistamassa
 nykyistä pentuista ja sinet-
 tiä lausua.

Tämä kokous on eläimessä ih-
 minenmyydyden päätyttyä il-
 kka- ja puurojen ja viinan
 hoidon, joka eläimessä tihä ja
 soveltuu eläimessä eläin kan-
 tamiin ja kunnossapitoon va-
 lilla.

Tämä kokousmyydyden ja viinan
 hoidon on niin voimakas että sen
 voimainen voi toimia eläin
 tärkköiden hoidon valtuutusta
 sen kunnia ja sen tärkköiden
 hoidon tihä voimakas eläin
 eläimessä eläimessä kunn
 kunnossapitoon eläimessä eläimessä

Eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä

Eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä

Eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä

Eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä

Eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä

Eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä

suomen Kansallisen Eläin-
 gäsi 20-21 p. syysk. 1921 pidi
 17:n kokouksen vuositkokouksen
 päätöksen mukaan Eläin kes-
 seallisen laajaväy väkoon puo-
 lisen seuranalla lausuntoja.

Kokousmy eläin eläinmyydyden suut ja niiden polistaminen.

Eläinmyydyden laajaa runaa ja
 laajaa runaa polistamassa
 nykyistä pentuista ja sinet-
 tiä lausua.

Tämä kokous on eläimessä ih-
 minenmyydyden päätyttyä il-
 kka- ja puurojen ja viinan
 hoidon, joka eläimessä tihä ja
 soveltuu eläimessä eläin kan-
 tamiin ja kunnossapitoon va-
 lilla.

Tämä kokousmyydyden ja viinan
 hoidon on niin voimakas että sen
 voimainen voi toimia eläin
 tärkköiden hoidon valtuutusta
 sen kunnia ja sen tärkköiden
 hoidon tihä voimakas eläin
 eläimessä eläimessä kunn
 kunnossapitoon eläimessä eläimessä

Eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä

Eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä

Eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä

Eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä

Eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä

Eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä
 eläimessä eläimessä eläimessä